

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Iulie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 20 Iunie st. v.

(=) Politicii maghiari totdeauna sînt de altă părere.

Când lumea întreagă vine și constată, că cutare lucru e alb, ei de bună-seamă vor găsi că e negru, când cei mai competenți oameni declară, că trebuie să facem una, ei ne vor spune, că alta trebuie să facem.

Așa a fost acest lucru mai demult și așa este și acum.

Se pune ministrul de externe contele Kálnoky și ține un expozu detaliat despre situațiunea politică externă. În acest expozu între altele a indicat, cum se poartă țerile balcanice față cu noi și cum trebuie să ne purtăm și noi față cu ele.

Despre vecinul regat al României d. e. a ținut, că el are deplină încredere în sentimentul patriotic al polițicilor români, care sînt cu mult mai mândri de naționalitatea și independența lor, decât ca să se pună în serviciul altor interese, afară de cele românesci.

Omul naiv ar presupune, că o asemenea constatare, după-cum am ținut și noi în Nrul nostru de Mercuri, făcută fiind de un bărbat destoinic și competent, printr'al cărui cabinet trec toate fi-rele diplomației, merită tot creșterentul,

mai ales că contele Kálnoky, în calitatea sa de cancelar al unei monarhii puternice, curat nici un motiv n'ar fi avut, de a măgulă micului regat românesc pe nedreptul.

Nici nu credem să se fi aflat în toată lumea politică cineva, care să fi contrădis vorbelor ministrului nostru de externe. Și astfel noi Românii monarhiei austro-ungare, și ca buni cetățeni ai monarhiei și ca frați de un sânge, aveam mângăierea de a pute crede, că elementul românesc este recunoscut de lume ca un element de ordine și cultură în Orientul Europei și că în special monarhiei austro-ungare îi sînt date toate condițiunile, de a trăi în amicie cu România, care ne este de două laturi vecină și de care atâtea interese ne leagă.

S'a gătat însă cu această mângăiere. Iluzie naivă a fost, că ne-am luat după vorbele ministrului de externe.

Căci nu mai departe decât a doua zi după expozu ministrului de externe a făcut în partea ungurească a delegațiunilor un politician maghiar o altă constatare, cunoscută cetitorilor nostri din telegramele noastre de Mercuri, care constatare conține relativ la România tocmai contrarul diametral dela cele constatate de contele Kálnoky.

Acest politician este dl Iuliu Horváth, deputat dietal, născut și ales aici în Transilvania, care prin urmare este în poziție de a cunoaște firea poporului românesc din intuițiune proprie și sigur 'și-a luat osteneala cuvenită să studieze încălva și faptele și aspirațiunile fraților nostri din România.

Și ce a constatat acest onorabil domn? Culminațiunea cuvîntării sale stă dintr'aceea, că după dînsul, monarhia austro-ungară n'a putut obține dela România mai mult, decât promisiunea de a observa cea mai strictă neutralitate, ceea-ce n'a împedecat însă regatul vecin de a se raporta față cu alt stat cu totul cu alte sentimente și a favoriza în toate chipurile interesele acestuia. Mai departe a ținut, că lui 'i-se pare, că importanța României nici-odată nu s'a recunoscut în măsura cuvenită. Ear' această importanță stă într'aceea, că vatra tuturor neplăcerilor, care le-a avut monarhia noastră, fie în Sârbia, fie în Bulgaria, sau în altloc pe Peninsula-Balcanică, totdeauna a fost România.

Cum am ținut, curat contrarul dela aserțiunile contelui Kálnoky. De unde a scos domnul Horváth cunoștințele sale în această privință, se înțelege, că noi nu scim.

Și nesciind aceasta, nici o silință nu ne vom da ca să-l combatem; nu-i vom dice, că s'a depărtat de adevăr, nici nu-i vom face imputarea, că nu servește nici interesele monarhiei, nici cele speciale unguresci, când vorbește despre România în alt ton, afară de cel conciliant, prevenitor și binevoitor al ministrului de externe.

I-am scos vorbirea la acest loc la iveală, numai și numai pentru a constata încă odată înaintea publicului nostru, că politiciii maghiari în toate cestiunile de oare-care importanță au vederi și păreri opuse dela vederile și părerile altor oameni de omenie.

Dar' onoare adevărului. În decursul pomenitei sale vorbiri, dl Iuliu Horváth a făcut și o declarațiune adevărată. A constatat, că prietenia politică cu România nu se poate fără prietenia economică.

Bine a făcut dl Iuliu Horváth, că a spus acest lucru conaționalilor sei, care pentru interesele cătorva îngrășători de vite ovresci și cu desconsiderarea intereselor populațiunii industriale din toată monarhia, au pricinuit răboiul vamal, care sigur nu este de natură de a ne câștiga simpatii în România.

Și în acest punct, ca și în celelalte, dacă ne lipsesc simpatii celor din România, una dintre cauzele principale este politica economică și națională a Maghiarilor. Asta e adevărat, dar' până la „vatra tuturor neplăcerilor“, totuși prea iute s'a avîntat dl deputat — fără cauză și fără trebuință.

Ex-dictatorul vorbește.

(=) „Marele exilat“ dela Torino, Ludovic Kossuth, idolul Maghiarilor, află situația de astăzi potrivită pentru a-și spune și el publicității părerile sale.

Sub titlul „Mulțumită publică și signatura situației“ (Nyilvános köszönet és helyzetjelzés) a adresat deputatului Ignatie Helfy o scrisoare împărțită în trei părți, dintre care una s'a publicat deja, ear' celelalte vor urma în „Orsz. Értésítő“.

Motivul care 'l-a îndemnat să scrie aceste scrisori, Kossuth spune, că sînt

nenumeratele manifestațiuni de simpatie, alipire și iubire, pe care în fiecare zi le primesce din patria îndepărtată. El vrea să mulțumească pentru aceste, dar' înainte de toate voește să-și signalizeze situațiunea.

El spune, că în primul period al exilului seu a fost exilatul puterii (hatalom), care a pus inspirațiunile ambiției familiare mai presus de legea d-dească și ome-nească și a silit națiunea la luptă pe moarte și viață. Aceasta a fost mulțumita, pentru-că națiunea maghiară a salvat dinastia în vreme, când întemeietoarea liniei femeiesci a dinastiei, după propriile sale cuvinte, nu avea unde să-și culce capul în siguranță. Aceeași mulțumită, cu care a sfârșit și Polonia, pentru-că Sobiesky a mîntuit Viena.

Gădele, dice Kossuth mai departe, a domnit în țeară, până când s'a săturat. Pe el nu 'l-a spânzurat, pentru-că 'l-a ocrotit Turcia. Țeara a rămas multă vreme apăsată, dar' emigranții maghiari au ținut în străinătate sus steagul maghiar și 'i-au câștigat simpatii, ear' el a fost unul dintre cei mai zelosi interpreți ai aspirațiunilor maghiare.

Apoi ia la critică dualismul. Se duce înapoi până la legea din 1790, care dice, că s'a făcut în credința falsă, că va succeda a conserva independența Ungariei, deși în strînsă legătură cu Austria. Această lege s'a dovedit rea, pentru-că n'a fost în-cungiuată cu garanții instituționale. Aceste garanții și numai aceste a voit Kossuth să le creeze: să aducă în concordanță lealitatea cu libertatea, credința de supuși cu patriotismul.

„Camarilla“ vinează a zădărnici înșușite sale, precănd erau aproape realizate. Au urmat apoi catastrofele de tristă memorie, care 'l-au vindecat de iluziunea, că pe un cap au loc două coroane, care reprezintă interesele deosebite.

El ar fi primit programul lui Deák dela 1861, în care era declarat, că Ungaria nu are nimica comun cu Austria, decât persoana suveranului. Dar' transacțiunea dela 1867 o deplânge, căci prin ea Ungaria a intrat în legătură de stat cu Austria.

Dela 1867 Kossuth a devenit exilatul națiunii sale proprii, și

acesta este acum de 22 de ani. Alți sperând, că vor pute modifica pe cale pacinică legea, care a abandonat independența patriei, s'au supus domniei faptei a ei, dar' el aceasta nu o poate face, căci îl oprește jurămîntul și logica stării sale excepționale. Astfel întreaga cariera lui a devenit greșită, și, puterea care o mai simte pulsând în inima lui, este condamnată la impotență și el este nimenea în cel mai strict înțeles al cuvîntului.

Cu toate aceste persoana lui n'a căzut pradă uitării, deși el prin exilul seu nu apelează la bunăvoință pentru persoana sa, ci protestează în tăcere contra resignațiunii fără părechie în istoria națiunilor conșcii de sine, cu care suportă Ungaria jugul prepotenței intereselor străine.

Cauza că nu a căzut pradă uitării este, că deși legislațiunea și guvernul de 22 de ani umblă din baltă în baltă pe calea renunțării la drept, totuși starea de comunitate cu Austria, atât de cras opusă ideilor conducătoare dela 1848, nu se bucură de simpatii, nu co-răspunde aspirațiunilor de 1000 de ani și nu mulțumesc dorințele națiunii.

Ca om, manifestațiunile primite îl lasă indiferent, dar' ca patriot se bucură a pute spera din ele, că numele lui, ca propoveditor al monumentelor din timpuri mari și ca încorporațiune a unui program, va face servicii patriei și la ușa mormîntului.

Acesta este firul ideilor din scri-soarea publicată până acum a „mare-lui exilat“.

Se înțelege, că n'avem de gînd nici să o comentăm, nici să o combatem, nici să ne expunem în fața ei punctul nostru de vedere românesc.

Kossuth și ceea-ce el reprezintă stau atât de departe și de opus de noi, încât zadarnic ar fi să căutăm un teren, pe care discuția să poată fi de vre-un folos.

Dar' nu putem să nu reflectăm în câteva cuvinte la raportul, în care bătrînul revoluționar se găsește cu politiciii maghiari, cu reprezentanții „națiunii“ și monopolizatorii privilegiată ai patriotismului în statul ungăr.

Că Ludovic Kossuth a rămas tot cine a fost înainte de 40 de ani, asta nu ne miră, este lucru natural.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Perde-Toamnă.

Patru eram la număr. Toți tineri și prin urmare prieteni de cruce.

Ca și mai înainte de aceasta cu o sută și cincideci de ani, cine își va aduce bine aminte, va pute săci, că prietenii buni căutau ocaziunile ca să se poată undeva întîlni și apoi să facă câte-o pozna de cele ne mai pomenite până atunci, așa și noi, fiind prieteni de cruce, ne băteam capul, că oare unde și cum să ne întîlnim pe vre-o câteva zile? ... Trei dintre noi eram sîrmani, neavînd decît sumanul din spate și diplomele ce chiar atunci le căpătaserăm, și anume: doi diploma de popă; ear' eu? ... eu diploma ... de dascăl. Cel de al patrulea încă era sîrman, căci nici el n'avea mai multă avuție ca noi; dar' avea un părinte ce era în bună direcție și prin urmare era și om cu stare bună ...

Se începuse culesul viilor și timpul era de minune. Noi ca cei sîrmani, lucram ce lucram; dar' ne tot gîndiam, oare cum am pute merge pe capul oare-cuiva, ca să ne țină vre-o câteva zile ...

Mulți, multe scînz, dice Românul. Și noi eram patru, prin urmare sciam atîta cât sciu patru oameni, care nu scînz prea multe.

Eram în colțul 'nei strade, când deodată fratelui Virgil îi plesnise ceva prin minte ...

„Măi ...!“

„S'auzim“, dîșerăm noi cu toții.

„Măi 'mi-a trecut una prin minte!“

„Afară cu ea, dacă e bună; dacă nu, ține-o pentru tine“.

„Aideți să vă plătesc câte un păhar de bere. Am chiar patruzeci și patru de cruceri și voește să le fac capăt ... să nu-mi mai imboldească cele coaste“.

„Ei, nici ca asta n'ai grăit de o săptămână încoace“.

„Să mergem dară, că-s unsprezece oare; și berea chiar acum e mai bună“.

Ne duserăm la bererie, povestind care de care cu ton mai ridicat, încît cine ne vedea, cugeta că oameni ca noi nu mai sînt mulți; ear' birtașul își bătea capul să desfund un butoiăș de bere numai pentru noi. Sîrmanul de el nu scia că în buzunarul nostru nu-i nici o groșită.

„Mă rog pentru patru păhare de bere“, dîșe Virgil cu un ton impunător.

Beurăm berea; dar' abia ne ajunse câte pe o mîșea, căci păharul era de minune mic; prin urmare când am fi beut mai bine, nu aveam ce. Birtașul cugeta, că doară nu ne place berea, și de aceea nu bem mai mult.

„Domnilor“, — dîșe el, — „mi-se pare că nu vă place berea așa de bine ca până acum“.

„E cam caldă“, dîșe eu.

„Dacă poftiți, desfund alt butoiăș, aceea sciu că va fi rece“.

„Nu trebuie, căci și așa sînt douăsprezece oare, prin urmare trebuie să mergem la prînz, însă după prînz vom veni earăși; apoi pe atunci neapărat să fie bere bună“.

„De sigur, domnilor“, dîșe birtașul.

„Plecăciune“, dîșerăm noi, și sculându-ne, ne depărtărăm de acolo glumind și lăudându-ne noi pe noi, cum am scit să jucăm rolul de — cavaleri fără de bani.

„Aceasta e, frăților, arta de a fi domn fără de bani“, dîșe Titu. „A fi domn cu bani destui, aceasta nu e nici o noutate, căci aceasta și nebunii o scie. ... Nu e drept, Nițule ...?“

„Ba da“ — dîșe eu.

Vorbind așa, ajunserăm earăși în colțul stradei, de unde porniserăm mai înainte.

„Sciți ce?“ — dîșe Virgil, „să mergem și să prînzăm; ear' după prînz fiecare să meargă la fratele Nițu, cugetând până atunci fiecare, că unde să mergem la culesul viilor, ca să trăim bine ... Ați înțeles!“

„Bine, bine“, răspunserăm noi.

„Servus, servus. Poftă bună!“

După prînz, ortacii mei se adunară la mine, fiecare cu câte un sfat, că oare ce ar fi de făcut și unde să mergem la culesul viilor. Unul dîșea una, altul alta; dar' nici-de-cum nu ne puteam împăca cu părerile, căci unde voia unul să meargă, nu aveau voce alții alți trei. Era o întreagă sinagogă jidovească.

„Măi“, dîșe deodată Virgil, „sciți ce ...?“

„Ce ...?“

„Eu mai am o săptămână din feriile de astă-vară“, — căci să sciți că el era practicant la tribunal, — „mă voi ruga de president, ca să-mi dea încă o săptămână, și dacă voi căpăta concediu, cu toții vom merge la tatăl meu, căci și el are via ... bine va fi?“

„Bravo!“

„Du-te numai și te roagă de president să-ți dea concediu, că apoi mergem ... Dar' du-te chiar acum, că au trecut două oare!“

„Mă duc; ear' voi mă așteptați aci, ca să vă aduc răspuns bun sau rău, cum va fi ...“

„Du-te numai, du-te și te roagă frumos, că doară ...“

„Lăsați numai după mine“.

Se duce amicul nostru, ear' noi, până când el umbla pe la presidente, povestiam și meditam, — chiar ca și Țiganul despre seroafa cu purceii, — cum ne vom petrece la tatăl amicului nostru și că până când nu vom veni de pe acolo.

Erau trei oare și Virgil nu mai venia. De sigur nu 'i-a dat presidential concediu, pentru aceea întîrzie așa mult. ... Sau doară 'i-a dat, și de bucurie s'a dus la cuartir ca să-și pacheteze ceva vestimente ... Sau doară a rămas în cancelarie ca să-și pună lucrurile în ordi ...

Astfel meditam noi, când deodată vine bunul nostru amic — abia suflînd de ostenit ...

„Ei, ai căpătat concediu ...?“ — îl întrebăram noi.

„Căpătat“, fu îmbucurătorul răspuns.

„Cât timp?“

„O săptămână“.

„Foarte bine! Bravo!“ — strigarăm noi bucurându-ne. „O săptămână e destul timp de a umbla în sus și în jos; în dreapta și în stînga“.

„Ba ne putem și însura în restimp de o săptămână“, dîșe Tit.

„Putem de, cu dispensațiune dela dl vicar“, dîșe eu.

„Mai tăceți cu povestile voastre. ... Mergeți și vă gătiți ca să putem pleca către S. ...“ — dîșe Ioan ...

„Ce să ne gătăm ...?“ — dîșe Tit. „Noi gata sîntem, că har Domnului, n'avem nimic de dus, numai bețul la mînă ... Apoi acela e aci ... Eată!“

„Dar' cum să mergem, cu trăsura sau numai așa *per pedes apostolorum*?“ — dîșe Ioan.

„Eu n'am bani să plătesc pentru trăsura, dîșei eu.“

„Nici eu“, răspunse Tit.

„Apoi eu nici că am vădut bani de o lună și jumătate“, adause Ioan.

„D'apoi cum să mergem dară?“ — dîșe Virgil. — „Eu am o ladă cu vestimente, și aceea nesimțit trebuie să o duc, apoi în spate n'o pot duce“ ...

„Trebuie cugetat serios, ce ar fi de făcut. ... Acesta nu-i lucru de glumă“, dîșe Ioan, care era mai bătrîn între noi.

Așa discutarăm noi timp de o jumătate de oară, și după multe cugetări și frămîntări de minte ajunserăm la rezultatul, ca să vorbim cu birtașul unde bem bere înainte de ameați, ca să ne trimită cu trăsura sa până la S. ... apoi acolo să rugăm pe tatăl amicului nostru să solvească el cei 5 fl. birtașului.

Mai bine nici că poate cugeta cineva ca așa, și eram siguri că va solvi cei 5 fl. pentru nisce copii sîrmani ca noi.

Așa și făcurăm. Merserăm la birtaș. Acesta când ne vădă, se bucură foarte, cugetând că noi mergem să bem bere.

„Chiar acum am desfundat butoiășul, câte păhare porunciți? ...“ — dîșe el.

„Nu poruncim nici un păhar“, fu răspunsul din partea noastră. „Decănd am mers de aici, s'au întîmplat multe cu noi. Ne-am cugetat să mergem la S. ... , nu vei ave bunătate a ne trimite cu trăsura d-tale?“

„Cum să nu“, răspunse birtașul.

„Și pentru că te-ai îndatînat a trimite trăsura până la S. ...?“

Dar' că el din exilul său de bună-voie se impune astăzi conaționalilor ca „incorporațiunea unui program“, care s'a „vindecat de iluzii“, că pot avea loc pe un cap două coroane ce reprezintă interese deosebite, asta tot este lucru cam neobișnuit.

Și mai neobișnuit este, că el se simte îndreptățit a constata în fața lumii, că națiunea suferă numai, fără a consimți, comunitatea cu Austria, care nu corespunde tradițiilor și aspirațiilor naționale.

Ear' nașterea, că primesc ovațiuni de „simpatie, alipire și dragoste“ dela nenumărați conaționali ai săi și că aceste ovațiuni el le consideră, — fără a-i contrădici cineva, ci din contră în ascultarea plină de pietate și venerațiune a întregii publicități maghiare, — le consideră ca motive de speranță, că națiunea crede în realizarea programului său, asta apoi trece preste poate.

Noi nu putem găsi în scrisoarea lui Kossuth altceva, decât întreagă revoluțiunea maghiară dela 1848, aceea revoluțiune, care a detronat dinastia și al cărei scop a fost desmembrarea monarhiei, în care singur noi putem găsi garanțiile coreșpunătoare de viață pentru toate națiunile umbrite de gloriosul Tron al Habsburgilor.

Monarhia austro-ungară este baza de drept și pentru raporturile și legile fundamentale astăzi în vigoare în Ungaria, dar' aceasta nu-i împedecă pe politici și publiciști maghiari să asculte ca la un oracol la vorbele lui Kossuth, care spune, că Ungaria „gemenă sub jugul intereselor străine“ și că pe „un cap nu au loc două coroane ce reprezintă interese deosebite“.

Dar' pentru aceea tot numai politici maghiari sunt leali și patriotici, ear' aceia care nu joară în sfântul Kossuth, te pomenesci că sunt răsvăritori și nepatrioți.

Ciudată lealitate! Ciudat patriotism?

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 20 Iunie st. v.

Voci asupra expozeului contelui Kálnoky.

Despre expozeul ce contele Kálnoky l-a făcut în comisiunea bugetară a delegațiunii austriece, diarului „Kölnische Zeitung“ i-se scrie din Berlin, că marele discurs al contelui Kálnoky se aștează pretutindenea drept un cap de operă al apărării oratorice a situației internaționale. Căci este o plăcere literară-politică, de a auzi aceste enunțuri pline de spirit și bine pătrunse ale unui bărbat, care are pe observarea meteorologică europeană un post de observațiune foarte favorabil și care pe baza activității sale în Petersburg și Viena, este în stare

de a cunoaște în detalii toate raporturile și de a le judeca cu o siguranță pozitivă.

Este excelentă ilustrarea ce o face raporturile mereu schimbătoare în acele state din Balcani, care au primit constituțiunile de model fără de a avea maturitatea și școala politică a vechilor popoare de cultură, și acum fac cele mai triste experiențe cu mult lăudate medicamente universale ale unui radicalism ce nu se poate înfrâna. Dar', dăce foaia germană, nu în neconstanța acestor formațiuni de stat, ci în lipsa de liniște și în pretențiunile popoarelor mari și puternice își au baza pericolele ce amenință pacea universală, și între acest partid de război internațional și între popoarele culte iubitoare de pace, care și-au dat mâna pentru alianța triplă, se va desvolta acel proces istoric, a cărui reușire va avea să hotărască asupra păcii și poate asupra cursului mai departe al dezvoltării culturale a omenirii.

„Pester Lloyd“ primește o scrisoare dela corespondentul său din București, în care se dăce, că pasagele discursului contelui Kálnoky, care se rapoartă la România, au produs o viață satisfăcătoare în toate cercurile de acolo. Aderenți lui Ioan Brătianu și ai lui P. Carp arată cu drept cuvânt asupra împregiurării, că în cercurile normative ale monarhiei habsburgice, direcțiunea politice externe a României ce au avut-o cele două guverne premergătoare se privește drept o condiție pentru menținerea relațiilor de prietenie cu Austro-Ungaria, precând partizanii actualului cabinet sunt mulțumiți cu declararea contelui Kálnoky, că actualul guvern al României până acum nu a oferit nici un privilegiu, de a se pute plânge de o atitudine ostilă a României.

Diarul italian „Riforma“ încă se ocupă cu expunerile contelui Kálnoky și dăce, că acele devin tot mai precise, mai cuprinzătoare și mai mulțumitoare, mai întâiu pentru că preste tot apăsăz în mod favorabil cauza păcii și apoi pentru că dau expresiune unor vederi, pe care opinia publică a Italiei le poate mai bine apăsăz. În adevăr, spune „Riforma“, noi totdeauna am urmărit idealul politic, de a stima naționalitățile orientale, libera lor dezvoltare și prietenia lor reciprocă, pentru că se poate forma o putere suficientă spre a ține în frâu ambiția marilor puteri.

Dintre foile rusești, „Journal de St. Petersbourg“ se ocupă cu expozeul contelui Kálnoky și dăce: „Dreptul statelor din Balcani la independență este terenul, pe care Rusia s'a pus totdeauna. Fără de a avea de gând de a se amesteca în afacerile interne ale Serbiei, Rusia constată cu mulțumire, că guvernul sârbesc lucrează pentru de a rupe cu greutate rămasă din trecut și pentru de a duce țara eară în ogășul ei normal și tradițional. Guvernul sârbesc respinge ori-ce agitațiune, pentru că el știe, că aceea poate să strice

intereselor mai înalte ale patriei. Dacă între tradițiunile sale naționale află și aceea a legăturilor strânse cu Rusia, Serbiei îi stă în voie liberă de a o reține; prin aceasta nu vine în contradicție cu dorința de a fi independentă, căci de sigur nu este Rusia aceea, care umblă să o împedecă în această direcțiune.“ În sfârșit „Journal de St. Petersbourg“ scoate la iveală pasagiul, prin care contele Kálnoky declară, că Austro-Ungaria întreține relațiuni amicale cu toate puterile, prin urmare și cu Rusia. Cu privire la observările ce le-a făcut ministrul nostru de externe despre Bulgaria, diarul din cestiune scrie: „Ce privește această țeară nefericită, toată lumea cunoaște punctul de vedere al Rusiei, care se bazează pe drept și pe respectarea tractatelor; asupra acestuia nu mai trebuie să revenim.“

Sumuțare jidănească.

Vorbind despre visita Monarhului nostru în Berlin, „Pester Lloyd“ se află îndemnat a scrie: „Precât de hotărâte sunt împărțirile despre călătoria Împăratului-Rege Francisc Iosif la Berlin, pe atât de puțin se știe ceva despre visita Țarului la Berlin. Toate câte s'au spus până acum despre această vizită s'au dovedit de lucruri eronate și de simple combinațiuni. În realitate, așa ni-se împărțese din Berlin, până acum curtea germană nu a primit nici o împărțire hotărâtă în privința vizitei Țarului Deal-mintrelea cât de otrăvite sunt relațiunile dintre Ruși și Germani, o arată și incidentul din Stuttgart. Când oficerii deputațiunii militare rusești nu se scoală de pe scaune în decursul toastului asupra imperiului german și mai dau la această demonstrațiune și un comentariu, care înăspresce lucrul, ne putem permite o concluziune în privința dispoziției ce domnesce în armata rusească și de sigur și în poporul rusec în contra Germaniei, și nu e permis să ne amăgim nici în ce privește consecunțele acestei dispoziții, care pe deasupra se mai nutrește chiar de sus.“

Același diar petinde a i-se împărțăși din Belgrad, că Țările acestea au sosit acolo o mulțime de decorațiuni, destinate pentru politici, preoți și Țăriști, care s'au distins în promovarea cauzei rusești. Între cei decorați s'au afla și editorul celui jurnal liberal, care a dat expresiune sentimentelor sale amicale față cu Germania într'un articol faimos, dăcând, că la casa Țarului vizita Berlinului, aceasta numai în fruntea unei armate biruitoare o va pute face. În Germania, — observă la aceste „Pester Lloyd“, — se va lua de sigur notiță de sentimentele amicale, care se manifestează prin aceea, că tocmăi autorul celui diar este din Petersburg decorat într'un mod atât de distins.

E la toată întâmplarea foarte comod a sumuța două puteri străine una în contra celeilalte. Cum coreșpunde

insă limbajul guvernamentalului maghiar cu declarațiunile, pe care ministrul de externe al monarhiei noastre le-a dat mai Țările trecute despre aspirațiunile privitoare la menținerea păcii generale?

Imormântarea lui Eminescu.

Despre imormântarea lui Eminescu cetim în „Românul“ dela 1 Iulie n.:

Imormântarea poetului Eminescu s'a făcut ieri, după-cum am anunțat. Dricul era simplu și tras numai de doi cai. Lumea începuse a se aduna; pe la oarele 5 și jum. erau deja mulți. Erau prietenii săi, admiratorii săi, cunoscuții și necunoscuții, tot tineretul, care se înflăcăra și îndumneșea pe nenorocitul și marele poet. Într'un cuvânt, era de față acel strat al societății, care cetesce și care va ceti pe Eminescu. Presa mai cu seamă și-a făcut datoria ei pe deplin. Stătea întins, în mijlocul bisericii, pe un catafalce, era acoperit de flori, de frunze și de ramuri, întocmai cum doria sârmanul poet.

Nu-mi trebuie flamuri,
Nu vreau sicriu bogat,
Ci-mi împletii un pat
Din tinere ramuri.

De-abia se zăria afară din frunze și coroane, care îl acoperiau. Între altele am vădut următoarele: a Academiei române; a presei; a societății „Tinerimea Română“; a diarului „Constituționalul“; a diarului „Naționalul“; a societății studenților universitari „Unirea“; a diarului „Fântâna Blandusiei“, unde poetul scrisese câte ceva în ultimul timp, etc. etc. Am putut distinge printre asistenți pe dl. Mihail Cogălniceanu, delegat din partea Academiei române; dl. Titu Maiorescu, fost ministru al instrucțiunii publice, amic intim cu reșosatul; dl. Lascar Catargiu, președintele consiliului de miniștri; dl. Teodor Rosetti, fost ministru-preșident; dl. colonel Algiu; dl. George Lahovary, secretarul societății de geografie; dl. Stefan Mihăilescu, fost secretar general al ministerului instrucțiunii și profesor; dl. D. A. Laurian, profesor și amic intim cu poetul; dl. N. Mandrea etc. Dintre doamne am recunoscut pe doamna Maiorescu, pe doamna Laurian și o mulțime de alte doamne și domnișoare, care au voit să însoțească până la mormânt ultimele rămășițe ale poetului. La oarele 5 s'a început serviciul funebru. Bărcănescu, șeful corului dela biserica „Domnița-Bălășa“, unul din cei mai buni prieteni ai defunctului, a venit însoțit de corul său la această imormântare. Și nu erau accentuate de ocaziune ce le cânta Bărcănescu, și nu era plătit Bărcănescu; se vedea de pe față lui, cât de mult suferă pentru pierderea unui amic ca Eminescu. Notele ce ieșeau din gura lui Bărcănescu te îndușeau și făceau să-ți vină lacrimile fără de voie.

După-ce se isprăvi serviciul religios, domnul Gr. Ventura, prim-redactor al diarului „Adevărul“, Ținu o cuvântare scurtă, căutând a arăta meritele poetului; apoi cadavru poetului Eminescu fu ridicat de mai mulți prieteni ai săi și dus pe umeri până la carul mortuar. La oarele 6 și jumătate cortegiul porni. În urma lui veniau mai întâiu: d-nii Lascar Catargiu, M. Cogălniceanu, Maiorescu, dna Maiorescu, Th. Rosetti, Stefan Mihăilescu, Laurian etc.; apoi veniau toți Țăriștii și ceia-

lăți prieteni ai săi, la urmă un convoi lung de studenți universitari, tinerimea de prin școale secundare, precum și o mulțime mare de alte persoane. Cortegiul traversă străzile: Sf. George, Colțea, bulevardul academiei. Aci în fața universității, dl. D. A. Laurian, în numele presei Ținu un discurs bine simțit. Terminând, dl. Laurian dăce: Să ne desoperim înaintea lui Eminescu; căci el ca poet a fost un titan, ear' ca Țărișt un atlet. După-ce isprăvi dl. Laurian, vorbi chiar lângă carul funebru, din partea studenților universitari, dl. Calmuchi, student în litere, d-sa și-a început cuvântarea chiar cu cuvintele poetului din *Mortua est*. După această cuvântare, cortegiul porni din nou, trecând apoi prin calea Victoriei, strada Carol, calea Rahovei, și ajunse până la cimiterul Șerban Vodă (Belu). Ajuns la cimiter, patru elevi ai școlii normale de institutori îi luară pe umeri și îl duseră până la mormânt. Aci, după-ce religia își mai făcu ultima ei datorie, dl. Neagoe, bun prieten cu Eminescu, rosti o cuvântare, care stoarse lacrimi celor de față.

CRONICĂ.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarhul a plecat din Viena la Ischl. În suita Monarhului se află adjunctul-general contele Paar, apoi adjutanții de arapă majorii Resch și Saar. La 8 Iulie Monarhul se va întoarce earăși la Viena.

Transferare în rezervă. Medicul de regiment cl. I. Dr. Iuliu Bielz dela regimentul Nr. 2 din Brașov a fost transferat în stare de rezervă la spitalul de garnisoană Nr. 22 din Sibiu.

Pentru alegătorii din comitatul Sibiului. Subscrierul comitet central-electoral aduce la cunoștința publică, că din 5—25 Iulie a. c. se vor expune spre vedere publică: 1. Listele provisorice ale alegătorilor de deputați districți din cele 4 cercuri electorale ale comitatului Sibiului în reședința comitetului central-electoral, în biroul comitatens de expediție (casa comitatensă). 2. Listele provisorice ale orașului Sebeș-săseș în biroul magistratului din Sebeș-săseș, listele comunelor mari în cancelariile comunelor respective, ear' listele comunelor mici în cancelariile notariatelor cercuale respective. Fiecare poate în timpul acesta dela 8—12 oare a. m. lua înținuțiune în liste, ear' dela 2—6 oare d. a. a-și lua copii de pe ele. În timpul din 5—15 Iulie poate reclama: fiecine în privința persoanelor sale și contra listei unui cerc, precum și fiecare, care este indus în listă, cu privire la ori-ce inducere în listă sau ștergere. Reclamațiunile deasemenea se vor expune în localitățile amintite spre vedere publică și fiecare îndreptățit de a reclama își poate face din 16—25 Iulie observările sale asupra reclamațiunilor. Reclamațiunile și observările sunt a se adresa comitetului central-electoral în scris și provădute cu documentele necesare și a se subșterne magistratului din Sebeș-săseș, respective primăriei acelei comune mari sau notariatului cercual al acelei comune mici, contra ale căror liste s'a făcut reclamațiune. În o scrisoare se pot face reclamațiuni cu privire la mai multe persoane, observările însă trebuie făcute separat la fiecare reclamație (§. 44, 45 și 46 din art. de lege XXXIII. din anul 1874). Sibiu, în 29 Iunie 1889. Comitetul central-electoral al comitatului Sibiului: Thalmann m. p., președinte; de Hanneenheim m. p., notar.

Căile ferate locale din Bihor. Alaltăieri s'a Ținut adunarea generală a acționarilor

„Numai pentru 5 fl. v. a.“
„Bine. Te rog, spune visitului să prindă și să vină la locuința fratelui Nițu, în strada Ciocărliei Nr. 12. Apoi cei 5 fl. îi vom solvi în S. . . .“

„George“, dăce birtășul către visitiu, „prinde cai la căruță, că vei duce pe domnișorii acestia la S. . . .“

„Prind îndată!“ — răspuns visitiul.

Acum luându-ne rămas bun dela birtăș, merșerăm la locuința mea, și povestind multe verși și uscate, așteptam să sosescă trăsura, ca așa să ne putem continua calea. Preste un pătrar de oară sosesce trăsura, ear' noi vioși ne suim în ea și plecăm către S. . . .

Cum am călătorit până la S. . . ., nu e de lipsă să o spun, căci acei dintre d-voastre, care încă au fost tineri și au pățit ca noi, vor ști-o fără a li-o spune eu.

Chiar când bătu oara șapte, ajunserăm la locul destinațiunii noastre.

„Bună seara . . . plecăciune . . . sărut mâna . . .“ — va să dăce, fiecare după datină, dădă binețe doamnei și domnului de casă.

„A . . . ! Plecăciune, domnilor. . . . Ne bucurăm că avem onoare de nisce tineri așa plăcuți . . . ! (Auzi numai!)“

„Ne rugăm de iertare, preaon. doamnă și domnule“, — dăcei eu, — „că v' incomodăm, dar' invitându-ne fratele Virgil ca să venim cu el până la S. . . . și să nu-l lăsăm să-și petreacă vacanținea singur . . ., ne-am luat libertatea a veni și noi cesti trei. . . .“

„O, mă rog! Nici o incomodare. Noi foarte ne bucurăm de oameni tineri, dar' numai de una îmi pare rău“, dăce doamna.

„Oare ce ar fi aceea, de ce v' pare așa rău?“

„Îmi pare rău că n'am o fată.“

„Deu, și nouă încă ne pare și mai rău“, dăce Tit și Ioan, căci ei erau de înșurat.

„Ei, dar' nu face nimic . . . Pofțiți ocupați loc, dacă v'a adus Dumneșeu la noi“, dăce domnul casei. Ocupărm loc, care unde puturăm, și începurăm a spune domnului bătrân, cum am ajuns la idea de a merge la S. . . .

La 8 oare fu cina; după cină ne despărțirăm, lăsând pe doamna și domnul casei ca să-și isprăvească și respective să se sfătuească asupra celor-ce se vor întâmpla mâine, în Țina culesului viilor, și ear' noi mergând toți patru într-o chilie, unde erau paturile așternute pentru noi.

Aci earăși povestirăm de ale noastre, de cele necoapte . . .

Că ce am povestit, tot din fir în pâr, am uitat; dar' totuși îmi aduc bine aminte, că discutarăm asupra temelor: Când e mai consult să se mărite fetele? . . . Și despre deosebitele sărutări!

După multă vorbă și ceartă, ba era mai să ne batem, am ajuns la rezultatul următor: O fată e mai bine să se mărite când e de 17 ani, căci atunci noi știe nici prea multe și nici prea puține; ear' sărutatul e de următoarele feluri: onoarea . . . sărută mâna; amicitia . . . obrazul; amorul . . . buza; bună-voința părintească . . . fruntea; pofta . . . ochiul; ear' supunerea . . . un colț al vestimentului. Precând finirăm și respective ajunserăm la aceste definițiuni, soși și somnul și ne îmbiă să ne culcăm. Noi pri-

mirăm bucuros sfatul cel bun, căci din întâmplare în noaptea trecută încă nu dormiserăm nimic.

Care ce a visat în acea noapte, nu știu, că de eu am uitat să-î întreb, și așa cu acest răspuns rămân dator până la altă ocaziune binevenită.

Nu ne trezirăm până la 8 oare dimineață; dar' și atunci nu ne-am fi trezit, dacă un butinar nu făcea șgomot mare în curte eu nisce buți ce le tocmia pentru acea Ți.

„Ei, dar' nu v'ați mai săturat de somn?“ — dăcei eu către cei trei (cu toate-că eu eram cel dintău, care așa mai fi și din voi . . . Mă tem că n'ați avut nici ce pune odată la foc cu hărnicia voastră . . . N'auțiți voi, pe afară decând lucră . . .“

„Măi, nu te osândi, ci ne dă pace să dormim“, dăcei ei.

Eu însă mă sculai și începui a mă îmbrăca, cântând și făcând un toli Țigănesc, ca ei să nu mai poată dormi . . . Nici n'a dormit nici unul, nici cât e o minută bătr, fără a început a se scormoni și ei din pat și se apucară de îmbrăcate.

Cam la 9 oare ne aduse dejunul. (Tocmai bine, cugetai în mine, că acum eram gata să cer eu, dacă nu-mi dădeai voi).

Dejunărm eu toți.

După dejun (când eram sătui deja), ne puserăm întrebarea, că unde să mergem la culesul viilor . . . ? Domnul casei însă nu voi să ne lase ca să mergem în alt loc, ci ne invită să rămânem la el. Am și rămas, și mergând la via, ne suirăm pe un vîrf de deal, care era așa de înalt, încât deși jos

la poale era o căldură de nesuferit, trebuî să ne luăm nisce glugi pe spate, ca să nu ne fie frig.

Acolo erau culegătorii. Fete de Român, care de care mai frumoase. Dar' ce erau ele frumoase; mai frumos sciau cânta românește . . . Pagubă că-mi e frig, cugetai în mine, că acum mi-aș scrie vre-o câteva hore frumoase.

Cât îmi era de frig, totuși îmi scrisesei vre-o câteva, dintre care una vi-o spun aci. Ea-o:

Măș duce cu badea 'n lume,
Mă tem că 'mi-or pune nume:
Mie grâu, badii tăciune.
Măș duce cu mândra 'n țeară,
Mă tem că 'mi-or pune eară:
Mie grâu, lelii scără.

Că Țina trecu așa de iute, ca fumul preste casă, o poate săci ori-și-cine.

În altă Ți după dejun earăși începurăm hora noastră: că oare unde să mergem astăzi, ca să ne fie și mai bine?

„Să mergem la domnul M. . . în B. . .“, dăce Ioan.

Ne duserăm, dar' ce să vedă, când ne vedură oamenii din B. . . , cugetară că merg pe capul lor nisce executori, ca să le ducă vinuțul și bucatele pentru dare, prin urmare începură a ne afurisi (blăstăma). . . Noi însă fi liniștirăm, spunându-le, că noi nu suntem executori, ci nisce ficioi săraci, — dar' buni, — și am mers numai ca să vedem, ce pozițiune frumoasă are comuna lor.

Ajunserăm la dl. M. . . , care ne primi cu bucurie și ne ospătă cum se cuvine. Aici earăși auzirăm horind frumos; dar' nu aveam voie de scris hore, căci se înorase foarte și așteptam în tot minutul ploaie. A și sosit oas-

pele nechiemat (ploaia) cu o așa furie, încât noi nu puturăm veni trei Țile dela B. . .

Ei, sărace Nițele, feriile trec. Trebuie să mergem earăși de unde am venit, cugetam în mine.

„Bată-le norocul ferii, că iute trec“, dăcei eu.

„Iute, n'ar avea folos de împărăția cerului cel-ce a croit-o astfel“, dăcei ceialăți.

„D'apoi n'avem ce face. . . Nu știți voi, că cine-i slugă, nu-i domn?“ — adause Virgil.

„Ba scim . . . Dare-ar Dumneșeu și alți slugi“, dăcei eu.

„Dar' nu așa. . .“ — dăce Ioan.

„Dar' cum . . . ?“ — întrebărm noi.

„Oare ce va dăce domnul bătrân, tata lui Virgil, că noi ședem pe aici de patru Țile?“

„Ce să dăce? Îi va pără bine că n'am ședut pe capul d-sale“, răspunserăm noi.

„Hop! Sunt cinci oare, săș pornim către S. . . , căci până când vom soși acolo va fi noapte cum se cade“, dăce Virgil.

„Mă rog de iertare, nu e decât numai jumătate la cinci“, dăcei eu.

„Nu colinda atâtea, că au trecut cinci oare și trei minute“, dăce Ioan.

„Bine, bine, eu n'am voie să mă sfădesc cu voi pe aici. . . Să mergem dăce!“

Acum ne luarăm rămas bun dela domnul M. . . și familia sa și plecărăm către S. . .

Pe cale ne sfătuirăm, cum și când să mergem către casă, ce-i vom spune nou domnului bătrân și cum ne vom scușca, pentru-că am ședut atâtea la B. . . și alte mai mărunte. (Va urma.)

cailor ferate locale din Bihor. Raportul direcțiunii arată, că societatea în anul trecut a avut un venit curat de 69.919 fl.

Împrumutul comitatului Hunedoara. În adunarea generală a reprezentanților comitatului Hunedoara s'a hotărât, ca pentru edificarea unui pod la Mureș-Solmuș, comitatul să iee un împrumut de 70.000 fl. dela „Prima casă de economie a țării“.

Incendii. În Odorheiu-săciuesc a izbucnit foc în scările de acolo. Paguba e de 3000 fl. — În Șercaia s'au aprins câteva case; dauna s'a calculat la 600 fl. — În Alțina s'a aprins o casă, focul însă a fost stins îndată, fără de a pute face pagubă multă. — În Crisba a ars șura lui Vasile Marin; a fost asigurată. — În Hălmiag a izbucnit foc în trei zile după-olaltă la Ștefan Căliman, Samuil Lucaci și Ioan Cica. Se crede că focul a fost pus. Cercetarea a început.

Sărbarea luptei dela Cossovo în Ungaria. Foile unguresci raportează cam următoarele despre sărbarea zilei dela Cossovo între Sârbii din Ungaria: „Fiindcă s'a observat de vre-o câteva săptămâni o foarte mare mișcare între populația sârbăască din incidentul sărbării luptei de pe Câmpul-mierlei, guvernul a luat măsuri foarte energice. Comuniștiunea la granița sârbăască a fost pusă sub controlă strictă. Mișcarea a fost mai mare în dieșca Verșetului, unde s'au ținut în ziua de 27 Iunie chiar și slujbe bisericești“. Parohia din Panciova a publicat următorul anunț înecdrat în negru: „Parohia gr.-or. din Panciova ține la 15 Iunie v. în biserică „Înălțării-Domnului“ în ziua de Vidodav, la orele 10 dimineața o sfântă liturgie cu parastas pentru glorioșii eroi de pe Câmpul-mierlei, care acum 500 de ani au cădut luptându-se pentru sfânta cruce și scumpa libertate. Sfânta pieteate față cu memoria morților eroi, care s'au făcut nemuritori prin strălucita lor vitejie și martiriul lor sârbesc, pretinde dela urmașii lor, ca în rugăciune calduroasă să ceară dela tronul d-șeesc mântuirea sufletelor lor și să strige din inimă jalnică și multumitoare: „Fieciți să fiți, glorioși eroi, și vecinică să fie pomenirea voastră!“ Politiția a confiscat aceste anunțuri îndată după aparițiune. Asemenea a confiscat și 200 de monete comemorative și Nrul dela 27 Iunie al diarului „Vesnic“, pentru-că a publicat „articoli agitatori“. Învățătorul sârbesc din Tisza-Hegyes (cotton Torontal) a fost arestat și predat procurorului, pentru-că a „agitat“ pentru participarea la sărbarea ce s'a ținut din acest prilegiu în Ravanița (cotton Sirmiu) și a adunat și bani pentru acest scop. La Ravanița au luat parte vre-o 10.000 de oameni din Croația, Slavonia, Bosnia și Sârbia, dar' din Ungaria proprie numai puțin au putut participa, deoarece-ge gendarmeria a fost ocupat toate podurile și trecătoriile. Apoi se mai dăcă cineva, că în Ungaria n'au naționalitate destulă libertate. Față cu Sârbii se comit asemenea brutalități în aceeași zi, când Kossuth într-o scrisoare publică constatăcă „nenumeratele semne de aderență și simpatii, pe care le primise în toată țina“. Din Sereavio sosese despre aceeași sărbare următoarea telegramă lapidară: „Populațiunea gr.-or. a sârbat în liniște și cu cea mai mare dignitate ziua luptei de pe Câmpul-mierlei“. Veți-că omule, provinciile ocupate se află în stare excepțională, sub regim în mare parte militar, și nu se bucură de libertățile constituționale, ca noi fericii cetățeni unguresci.

Eminescu...

Eminescu e mort, Eminescu este acum una cu natura, al cărei ficior splendid a fost și din a cărei putere de creațiune moștenise atât de mult! Norocul lui a fost și nenorocirea lui; a știut prea multe; a înțeles prea adânc; a putut prea mult; geniul a fost și pentru el o boală, un foc mistuitor.

A înțeles prea adânc. Pământul era pentru el numai un glonț de tină; viețuă el era o boltă de visuri rebele, precum era și pentru Leopardi o noapte de visuri rebele. Oamenii? Lauda lor l'ar fi măchit preste măsură; el se scia deasupra lor; dacă el nu s'a întors dela școale cu titluri și cu diplome, el scia că are drept să riță de cei-ce se întorc cu sticlețele de parfum în cap, de cei-ce stau în pragul cafelelor ca nise auguri și hotăresc mersul lumii după o cugetare ușoară momentană ori după nici o cugetare. Femeile? Nu se supere nici femeile, dacă el le spune, că dacă a te răzima pe credința lor, înseamnă a te răzima pe o umbră; durerile „Luceafărului“ se poate să fi fost durerile lui. A fost melancolic? Realitatea, decepțiunile l'au făcut astfel. A zimit rar, poeziile glumețe cum sînt *Pagiu Cupidon* sînt numai câteva; dar' risul și hohotul ironic răsuna atât de des din versurile lui; aqi nu găsești un unghier, de unde dragostea se nu fie gonită de congresele de rubedenii, dragostea era odată, în evul mediu; aqi nu mai sînt Basarabi și Mușatini, eroii de aqi sînt în cafele; și aici el caută idealele în vremile de demult, și dacă el nu poate să privească la atâtea monumente, cum privește Leopardi în oda lui la Italia, limba lui, fantasia lui, ne sciu alcătu

dintr'un răsboiu înălțătoare tablouri. Ce se-i pese dar' de lumea aceasta, unde cei mari trec în trăsură aurite și flămândii zac alături în scârnave taverne? Dreptate? O vorbă. Sens este în lume? Nici unul. Ba da, este unul, că natura alcătuiesc zidiri cum alcătuiesc copiii zidiri din foi de cărți, ca să le dărmă tot ea? Scopul? Să nu-l căutam, dacă voim să fim liniștiți. Este dureros de dulce, când Eminescu doarece să zacă lîngă mama lui, să audă sgomotul părului și umbra se-i crească mereu deasupra, dar' este adevăr, dacă la alt loc nu-i pasă, îl vor îngropa ori nu-l vor îngropa, nu-i pasă ce va fi de el, binecuvântat să fie cel-ce atunci va arunca mai înainte cu petri în el. Sînt subcivismări herculice...

Dar' la ce se-l mai descriem noi, când el s'a descris cum nimeni altul nu-l va mai descrie? Lăsa-l-vă cineva necetii? Instrument al geniului seu, zadarnic încerca să-și spânzure lira în cui, un greier era deajuns să-i plece ear' fruntea, să-i readucă melancolia și să-i stoarcă versuri; el trebuia să scrie, și el nu mai alegea florile gândurilor ce băteau la poarta duchului lui. Eminescu e mort.

Despre Horațiu sciu toți copiii, că el 'și-a sumat viețuă în *Aere perennis*. Eminescu este rece, el 'și-a sumat-o în ultimul vers al „Luceafărului“

Nemuritor și rece. g.

Din public.)*

Convocare.

Reuniunea fondului pentru înființarea unei școale române de fețe în Cluj își va ține adunarea generală anuală pentru a. c. în 17 Iulie st. n. la 5 oare după amiază în localitatea casei române din loc, la care sînt prin aceste cu toată onoarea invitați p. t. dni membri, precum și alți amici ai cauzei. Cluj, în 28 Iunie n. 1889.

Alexandru Bohățel, Dr. Gregoriu Silași, președinte, secretar.

Convocare.

Avem onoare a convoca adunarea generală a înființării reuniuni de femei din Cluj și giur pe *Joi în 11 Iulie st. n. a. c. la 3 oare d. a.* în localitatea casei române din Cluj, pentru modificarea unor paragrafi din statutele votate, cu adausul, că de astădată vor decide cei prezenți fără considerare la număr.

Din ședința comitetului inter., ținută în 23 Iunie 1889.

Anna Papp Lemeny, Basiliu Podoabă, preș. inter. secret. inter.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 1 Iulie n. Negociările ministrului Baross cu reprezentantul societății de navigațiune pe Dunăre se apropie după puțină de o înțelegere.

Bruxella, 1 Iulie n. „Le Nord“ declară, că recunoascerea principelui de Bulgaria prin Austro-Ungaria ar pune la ordinea zilei cesțiunea bulgară, care până acum numai prin moderațiunea Rusiei nu a ajuns la un conflict.

Belgrad, 1 Iulie n. Mare senzație produce aducerea de arme și de echipament pentru o a treia chiamare.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Belgrad, 2 Iulie n. Guvernul actual a agrațat pe Pasici, care se dice că va fi numit ministru plenipotențiar la Constantinopol.

Brünn, 2 Iulie n. Aseară a patrulea miliția prin strade, deoarece-ge exista temerea, că lucrătorii care n'au luat parte la grevă vor fi maltratați. Liniștea însă n'a fost turburată.

Cralievaț, 2 Iulie n. Regele Alexandru a primit o deputațiune din toate 22 districtele, căreia a răspuns în persoană. După amiază a sosit ablegatul rusesc Persiani, căruia i-s'a făcut cea mai amicală primire. O deputațiune a orașului l'a salutat. Un membru al deputațiunii a ținut o cuvântare, în care a ăis, că se bucură a pute saluta ca oaspe al regelui pe reprezentantul celui mai puternic stat slav, de care este legată Sârbia cu numeroase legături. Persiani s'a dus numai decât la regele, unde a fost primit foarte prietenesc.

Paris, 2 Iulie n. Atacurile foilor boulangiste contra ministrului-president Tirard au dat în cameră prilegiu la o desbatere vehementă și înecurată. Tirard a declarat, că faptele care i-se impută sînt neadeverate. În sfîrșit a fost primită cu 240 contra 16 voturi o ordine de ăi, în care se condamnă sistemul de calomni odioase îndreptate contra guvernului.

Bibliografie.

Preotul Român, diar bisericesc, școlastic și literar. Apare în Gherla odată pe lună. Redactor Nicolae Fekete Negruțiu. Anul XV. Nr. 7. (Iulie) conține: Studii din dreptul canonic (urmare), de I. Papiu.

Cununa de mărgăritate a Preacuratei Vergure Maria.

Superstițiunile observate în vechime la născerea pruncilor, de I. Boroș.

Predică despre păcatul beției, de Ioan Croitor-Sabo.

Predică la înmormântarea unui prunc, de Vas. Criste.

Din istoria despărțirii bisericii orientale de cea apuseană.

Varietăți.

„Familia“, diar beletristic-literar, apare în Oradea-mare în fiecare Duminică. Redactor și editor Iosif Vulcan. — Nr. 25 dela 18 (30) Iunie conține:

Spune-mi... poezie de Iuliu Ioan Roșca.

Iubire din fașe, amintiri de N. A. Bogdan.

La streșini, poezie de Tr. H. Pop.

Dar' ău nici el pe a mea, anecdotă populară de Gr. Sima al lui Ioan.

Convorbiri archeologice (fine), de Dionisiu O. Olinescu.

Istoria Venerii de pe capitol, de A. C. Domșa.

Doine și chiuituri populare, culese de Antoniu Pop.

Scrisoare din Galata, de Iassiensis.

Deputațiune africană la împăratul Germaniei (ilustrațiune).

Literatură și arte.

Ce e nou? Posta redac. Căldarului săptămânii.

„Foata Diecesand“. Organ al eparchiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Duminică. Anul IV. Nr. 24. Cuprinsul: Circular metropolit în obiectul înținerii noului episcop în oficial seu. — Chirotoria noului episcop. — Odă către noul episcop. — Higiena. Aerul atmosferic. — Varietăți. — Convocare. — Licitatiune minuentă. — Concurs. — Anunț.

„Fântâna Blandusiei“. Diar literar și politic, apare odată pe săptămână în București. Nr. 23 are acest cuprins:

Caracterul național al statului, de Radu Popea.

Cugetări, de Cornelia Emilian.

Boerii români din Bucovina, de Dionisiu O. Olinescu.

Îți spun verde, poezie de Ioan I. Livescu.

Medicina populară, de Dr. C. Ispita, poezie de Ilie Ighel.

L'amour eu rêve, de Ilie Ighel.

Rămăi, poezie de Aurel.

Tristă amintire, de Gh. Th. Ov.

Pațania mea cu omul lunatic, de Ir. Porumbescu.

Ca frunza cea de toamnă, poezie de Rocombol.

Stan Bolovan, de I. P. Reteganul.

Examenale conservatorului, de un asistent.

Dosia, povestire de Henry Greville.

Sciri și fapte.

Mode.

Politică.

Teatre-Concerte.

Petreceri.

Bibliografie.

De ris.

De uit.

Căldarului zilei.

21 Iunie (3 Iulie).

Julian: Iulian.

Gregorian: Cornel.

Soarele: răsare 4.07, apune 8.0.

Buletin meteorologic.

Sibiui, 2 Iulie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)

Observat Diferența din prețiuă

Temperatura după Celsius

Maximul și minimul de temperatură

Direcția vântului

724.3 +0.6 +14.0 +23.2 +12.5 NV

Din țeară, 30 Iunie, 7 oare dimineața.

Stațiunile: Presiun. atmosf. în mm. Temperatura Celsius Vântul direcția tăria

Budapesta 760 +18.4 NO 1

Sătmăr 760 +19.0 N 2

Cluj 759 +20.0 NO 3

Orșova 761 +19.5 S 1

Timișoara 759 +19.4 SV 1

Arad 760 +19.0 NS 4

Panciova 758 +21.8 N 3

Sosiți în Sibiui.

La 2 Iulie n.

Hotel „Neurivier“. Györke, profesor din Făgăraș. Halasz, privatier. Popovits, Deutsch, Fischer, Auer, comercianți.

Hotel „Meltzer“. George Schuller, învățător.

Stefan Seleschi, preot. Iosif Valins, privatier. Nopper, marinar din Viena. Martin Hirsch, neguțător din Prisaca.

Economie.

Comerciu Românii. Vitele din România, decând cu răsboiul vamal cu Austro-Ungaria, se exportau în Italia; dar' și aceea țeară a urcat drepturile vamale la intrare, apoi a prohibit importul de vite, sub cuvânt de maladii contagioase. Lâna și peile se vînd mai pe nimica.

Drepturile la intrare stabilite mai în toate statele din Occidentul continentului nostru asupra produselor agriculturii, unite cu concurența ce le fac alte state din Asia, Africa, America, până și din Australia, lovesc în modul cel mai înțetitor pe producătorii români, care produc scump și prost. Ne mai putîndu-și scurge produsele în Austro-Ungaria, ei le trimit la Galați, unde se grămădesc fără seamă și se vînd cu prețuri derisorii, care nu acoper nici speșele de producțiune. Aceiași dureros fapt se petrece și cu vinurile și cu vitele și produsele acestora. Căci chietuelile de producțiune și de transport sînt mari, din scumpețea salarelor, renditei pământului, căratului.

Decând s'a suprimat prima acordată spiriturilor la export, aceste au încetat de a mai fi exportate.

Tendența Franciei, Italiei, Germaniei, de a procede produsele lor agricole prin lovirea cu drepturi la intrare a produselor similare ale străinătății și prin urcarea continuă a acestor drepturi, unită cu concurența ce fac României țările, la care cultura pământului este predominantă și în care recoltele sporesc din ăi în ăi mai mult, dau serioase îngrijiri și îndeamnă a schimba modul de cultură în România, dând preferință culturii intensive. Decât a produce mărfuri multe și proaste, mai bine se se producă puțin și bun, până când se va ajunge, ca pe un hectolitr de grâu, de secară, de porumb, de ovės, de meu de sîmînte de in, de cânepă și de rapiță, să se poată lua un preț îndoit decât acela, care se ia astăzi. Numai așa se poate neutraliza, dacă nu reduce speșele de transport; și totodată se poate realiza un bine cu mult mai mare; încetarea exploatării țeranilor, a căror soarte, se înrăsăre pe ăi ce trece, amenințând regatul cu sguduiri sociale.

Împuținarea rîndunelelor. „Gazeta Săteanului“ caută a deslega această cesțiune în următorul mod:

Aceste drăguțe păsărele ce aduc atâtea servicii atât la orașe, cât și la sate, prin vîenarea continuă ce o fac micilor insecte șuburoare, cu care numai se hrănesc, au început a se împuțina.

Pentru agricultură mai ales această împuținare a păsărelii iubitoare de independență și libertate e păgubitoare. Se scie în adevăr, că aceste grațioase păsărele au vederea și agilitatea foarte dezvoltate, încât prin continua goană ce o dau toată ziua micilor insecte, consumă pe fiecare ăi de 2 — 3 ori greutatea corpului lor, care e de 17—22 grame.

Cauza împuținării acestor drăgălașe păsărele e moda. În adevăr, după-cum afirmă de curînd societăți geologice din Francia dnii F. Billaud, L. Petit și J. Vian, pentru alimentarea provisiunilor ornitologice ale modistelor se trimite numai în Paris pe fiecare an cu mîile rîndunele ucise.

Mijlocul de distrucțiune, care se întrebuițează mai adese-ori, e electricitatea. Rîndunelele, când sosesce pe marginile mărilor, sînt obosite cu totul de un așa lung sbor de trecere a mării. Vînătorii așeadă pe marginile mărilor pe timpul trecerii rîndunilor prăjini legate unele de altele cu sîrme cu izolatorii ce sînt puse în comunicare cu pile electrice: când cărdurile de rîndunele se așeadă pe sîrme, vînătorul pune în comunicare sîrmele cu pilele electrice și toate bietele păsărele cad trăsnite.

Această măcelărie a acestor pasări auxiliare agriculturii nu va înceta decât atunci, când toate guvernele țerilor ce sînt riverane cu mările de meadă-ăi vor lua serioase măsuri.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 27 Iunie Grâu hectolitra fl. 5.— până fl. 5.40; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.30 secăra fl. 3.40 până fl. 3.60; orșul fl. — până fl. —; ovșul fl. 2.90 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; sîmîntă de cânepă fl. 4.50 până fl. 5.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 2.—; mîlaiul hectolitra fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.50; lintea fl. — până fl. —; chimul (săcăreana) fl. 40.— până fl. 50.—; sîn brăt 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sîn vîrsate fl. 36.— până fl. 38.—; unsorarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 61.— până fl. 65.—; cânepă fl. 38.— până fl. 40.—; fînul fl. 1.40 până fl. 1.80; sîpmul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul grad 55 cr.; carnea de vită chilo — până 36 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc — până 48 cr.

Țirgul de rimători în Steinhilbrach. În 30 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 55.— cr. până 55 1/2 cr., unguresci grei, tineri 57.— cr. până 58 1/2 cr., de mijloc 56.— cr. până 57 1/2 cr., ușori 54.— cr., pînă 55.— cr., marfă țărănească, grea —.— cr., pînă —.— cr., de mijloc 54.— cr., pînă 54 1/2 cr., ușoară 52.— cr. pînă 55 1/2 cr., romănesci, de Bakony, grei 53.— cr. pînă 55 1/2 cr., transite, de mijloc —.— cr. pînă —.— cr., transito ușori —.— cr. pînă —.— cr., transito sârbesci grei —.— cr. pînă —.— cr., transito de mijloc 54.— cr. pînă 54 1/2 cr., transito ușori 53.— cr. pînă 53 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă —.— cr. pînă —.— cr. per 40, cumpînți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestela 30 Iunie 1889.

Sămînte	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățeneș, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	6.90	7.10	—
Grâu de Pesta	—	6.85	7.05	—
Grâu de Alba-regală	—	6.90	7.05	—
Grâu de Bácska	—	6.90	7.05	—
Unguresc de Nord	—	6.75	7.—	—

Sămînte, vechi ori noue	Solu	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Secară	—	70—72	5.70 5.90
Orș	—	60—62	5.70 6.80
Nutreț de vîners	—	62—64	6.80 7.10
de bere	—	64—66	7.35 8.50
Ovș	—	39—41	5.25 5.70
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.45 4.65
	dela solui	73	4.70 4.75
Hrișcă	—	—	5.40 5.75

Grâu	de primă. de toam.	6.95	7.00
Cucuruz	de toam.	7.23	7.25
Ovș	de toam.	4.81	4.83
	de primă.	5.30	5.41

Produse diverse	Solu	Oursul
	dela	pînă

Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60	66.—
"	franceză	—	—
"	italiană	—	—
"	roșie	52	56.—
Oleu de rap.	dela Pesta	36	38.—
Oleu de in	dela țeară	64.50	65.—
Uns. de porc	svîntată	58.—	54.—
Slămină	afumată	59	60.50
Sîn	—	56.—	57.—
Prune	din Bosnia, în buți	38.50	34.50
Lictar	din Sârbia, în saci	10.25	18.50
Nuci	slavon, nou	16.50	16.75
Gogoși	bănățeneș	16.—	16.25
Miere	din Ungaria unguresci	—	—
	sârbesci	—	—
	brută	29.50	30.—
Ceară	galbină străcurată	38.—	34.—
Spirit	de Rosenau	118.	120.
	brut	14.—	15.—
	Drojiuțe de spirit	18.—	18.—

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și indeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria

preafrumosului fclor de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

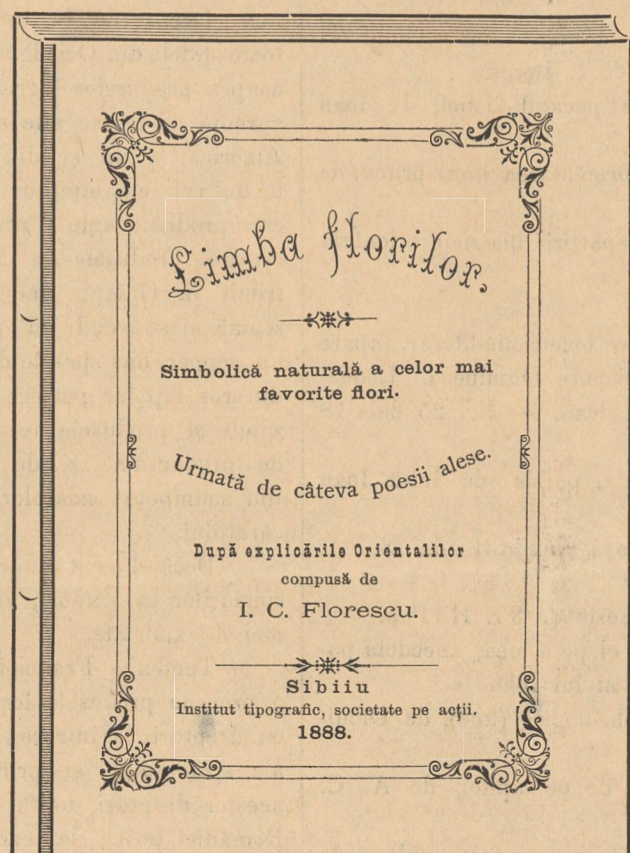
Prețul 20 cr. = 50 bani.

[666] 22—50

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

recomandă ca foarte potrivit

CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghețe

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai nouă ghețe (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghețe bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comandă din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei mele alifii de bățuri și asupra excelentei alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[625] 26—52

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Dîar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a unei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte populații din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate născuie a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot născuie a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.” Dîar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia multe de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, mai ales funebre, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patruilea exemplar.

Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, învederită și aprepăată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povăturile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl. autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să dîcă precînd era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresii din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povăturiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolele despre fum, despre curățirea trupului etc., ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea noilei: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fîntâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probatatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiunului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasiliu Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școalele populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiunul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decît se fie de lipsă a mai recomanda acest nou produs al d-sale. Clerul român a învățat a-i aprepui scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avînd o notiță istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvântări aacomodate pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fi; 4. — ale mamei dela fi; 5. — ale fiilor dela părinti; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela conșoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebreale și iertăciuni luate amăsorat tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expdat franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scrise de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expdat franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordantele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expdat franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunoscînțele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapparti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte aacomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețu numai de 50 cr. exemplarul expdat franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidiecezan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbînd unele aplicări practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o deie micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinarat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfîntului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele acelu sfînt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școalele populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Titu Budu, paroch gr-cat. în Sat-Șugagat, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Influența mîndriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pînză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr.

Cîrticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expdat franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expdat franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gornia.